

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4824

гр. София, 13.05.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 13.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разглежда дело номер **2995** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково.

Съдебното производство е образувано по искова молба (ИМ) с вх. №81658/24.02.23 година по регистъра на Софийския районен съд, подадена от Е. Д. М., с която срещу Върховния административен съд е предявен иск за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 20 000 лева, които вреди се изразяват в „нарушение на право на ЕС по адм. дело №1060/23 година по описа на ответника чрез изтезание с белезници на краката в о.с.з. и дискриминация“.

Преписи от ИМ и уточняващата я молба с вх. №195855 от 10.07.23 година на СРС са били изпратени на ответника, който е упражнил правото си писмен отговор и е депозирал такъв с вх. №255358/14.09.2023 година по регистъра на СРС, както и възражение по подсъдността, направено с молба вх. №28564/30.01.2024 година по регистъра на СРС.

Като е квалифицирал предявения иск по чл.2в, ал.1, т.1 ЗОДОВ, с определение от 07.02.24 година Софийският районен съд е прекратил производството по гр.дело №15280/23 година и го е изпратил по подсъдност на Административен съд София-град.

За да прецени подсъдността на спора, АССГ приема следното от фактическа и правна страна:

В съответствие с ИМ и уточняващите молби към нея, подадени от процесуалния представител на ищеца- адв.И. Ю. (вх.№195855 от 10.07.23 година на СРС и от 11.04.24 г. в АССГ, без вх.№), потвърдени лично от ищеца Е. М. с молба от вх.№17074/30.04.2024 година по регистъра на АССГ, срещу ответника Върховния административен съд са предявени два кумулативно съединени иска.

С първия се претендира обезщетение за неимуществени вреди в размер на 18 000 лева за периода от 23.03.2023 година до 24.03.2023 година, настъпили в резултат от нарушение на норми на ЕС, а именно чл.1, чл.4, чл.47, чл.53 и чл.54 от Хартата на основните права на Европейския съюз и чл.20 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, което нарушение се изразява в отказ на ответника, обективиран в протоколно определение по адм. дело №1060/2023 година, да бъдат свалени крачните белезници на ищеца, засегнало правото му на лично достойнство, презумпцията за невиновност и забраната за изтезания и унижения.

С втория иск се претендира обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2000 лева за периода от 23.03.2023 година до 24.03.2023 година, настъпили в резултат от извършено от ответника дискриминационно нарушение-неблагоприятно третиране по защитен признак „обществено положение“ (чл.4, ал.1 ЗЗДискр.), изразяващо се в отказ, обективиран в протоколно определение по адм. дело №1060/2023 година по описа на ответника да бъдат свалени крачните белезници на ищеца, в сравнение с друго задържано лице-М. Г. Ц., който също търпяло в СЦЗ подобна тежка присъда над 5 години лишаване от свобода, но не било държан с белезници на краката.

Ищецът не дължи квалификация на иска си, нито дадената от ищеца квалификация обвързва съда. Ищецът е длъжен да изложи фактическите обстоятелства, на които основава претенцията си, а съдът е този, който дължи определянето на приложимия закон.

Първият иск правилно с определението от 07.02.24 година на СРС е квалифициран по чл.2в, ал.1, т.1 ЗОДОВ. Съгласно посочената разпоредба, когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз,

исковете се разглеждат от съдилищата по реда на Административнопроцесуалния кодекс – за вреди по чл. 1, ал. 1, както и за вреди от правораздавателната дейност на административните съдилища и Върховния административен съд. В случая се твърди вреда от нарушение на правото на ЕС при осъществяване на правораздавателна дейност от ВАС, свързана със самото провеждане на производството по адм. дело №1060/2023 година в отрито съдебно заседание, с участието на ищеца като страна.

Вторият иск обаче, според АССГ, е с правна квалификация по чл.71, ал.1, т.3 ЗЗДискр. По същество се твърдят нарушени права на ищеца по ЗЗДискр., уреждащ равенство в третирането, за което се иска обезщетение в размер на 2000 лева. В съотв. с Тълкувателно постановление № 1 от 16.01.2019 г. на ВКС по т. д. № 1/2016 г., ОСГК и ОСС на Първа и Втора колегия на Върховния административен съд, искът с правна квалификация чл. 71 ал. 1, т. 3 от Закона за защита от дискриминация е подсъден на районния съд.

Предвид обстоятелството, че двата предявени иска са с различна правна квалификация, подсъдни са на различни съдилища и подлежат на разглеждане по различен процесуален ред, АССГ намира, че следва да раздели производството по делото, като същото продължи по първия предявен иск, а по втория с правна квалификация чл.71, ал.1, т.3 ЗЗДискр.- да повдигне спор за подсъдност със Софийския районен съд.

Воден от гореизложеното, АССГ, II о., 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

РАЗДЕЛЯ ПРОИЗВОДСТВОТО по адм.дело №2995/2024 г. по описа на Административен съд София-град, като под този номер делото в АССГ продължава по предявения от Е. Д. М. иск с правно основание чл.2в, ал.1, т.1 ЗОДОВ за осъждането на ответника Върховния административен съд да му заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 18 000 лева за периода от 23.03.2023 година до 24.03.2023 година, настъпили в резултат от нарушение на норми на ЕС, а именно на чл.1, чл.4, чл.47, чл.53 и чл.54 от Хартата на основните права на Европейския съюз и чл.20 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на съвета от 9 март

2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невиновност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, изразяващо се в отказ на ответника, обективиран в протоколно определение по адм. дело №1060/2023 година по описа на ответника да бъдат сваляни крачните белезници на ищеца, с което са засегнати правото му на лично достойнство, презумпцията за невиновност и забраната за изтезания и унижения.

ПОВДИГА спор за подсъдност със Софийския районен съд за разглеждането на предявения от Е. Д. М. иск с правно основание чл.71, ал.1, т.3 33Дискр. за осъждането на ответника Върховния административен съд да му заплати обезщетение за неимуществени вреди в размер на 2 000 лева за периода от 23.03.2023 година до 24.03.2023 година, настъпили в резултат от извършено от ответника дискриминационно нарушение-неблагоприятно третиране на ищеца по защитен признак „обществено положение“, изразяващо се в отказ, обективиран в протоколно определение по адм. дело №1060/2023 година по описа на ответника да му бъдат сваляни крачните белезници, в сравнение с друго задържано лице-М. Г. Ц..

ИЗПРАЩА делото на смесен петчленен състав по чл.135, ал.5 АПК, включващ трима представители на Върховния касационен съд и двама представители на Върховния административен съд, за определяне на подсъдността на иска с правно основание чл.71, ал.1, т.3 33Дискр.

ДА СЕ ИЗГОТВЯТ служебно заверени преписи от всички книжа от досието на адм. дело №2995/24 година на АССГ (вкл. и от изпратеното по подсъдност дело на СРС) и да се изпратят на състава по чл.135, ал.5 АПК.

ДА СЕ ИЗПРАТЯТ ПРЕПИСИ от уточняваща молба на адв. Ю., депозирана на 11.04.24 г. и молбата на ищеца Е. М. от 30.04.2024 година на ответника Върховния административен съд, с указание за възможност в 14-дневен срок да депозира по иска, приет за разглеждане по адм. дело №2995/2024 година на АССГ, писмен отговор/изменение във вече депозирания писмен отговор с вх. №255358/14.09.2023 година по регистъра на СРС по гр.д. №15280/2023 година на СРС.

Определението не подлежи на обжалване.

Преписи от определението да се изпратят на страните.

Съдия: